

Formanden:

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Anden behandling af lovforslag nr. L 16:
Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.**

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 12/10 2000. Betænkning 30/11 2000).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Poul Nødgaard (DF):**

Det kan vel næppe undre, at Dansk Folkeparti stiller en række ændringsforslag, og det vil vi også gøre fremover. Vi har det nemlig sådan, at vi føler os som talerør for den store del af den danske befolkning, som er dybt bekymret over, at man giver dansk statsborgerskab nærmest på samlebånd, sådan som det sker her i Folketinget. I det foreliggende lovforslag kan man læse, at det er 6.700 personer, hvoraf de 2.800 er børn.

Jeg vil først lige omtale justitsministerens ændringsforslag til lovforslaget. Jeg synes, de er helt o.k. Men bemærkningerne er efter Dansk Folkepartis opfattelse alt for lidt konkrete.

Justitsministeren siger i bemærkningerne til de ændringsforslag, han stiller, at det kan skyldes mange forskellige ting, at de er taget ud. Jeg gætter på, at de fleste er taget ud af lovforslaget, fordi de efter lovforslagets fremsættelse har begået en kriminalitet af den ene eller anden art og dermed står tiltalt for et eller andet.

Men det er den der stigende anonymisering, som man ser også i bemærkningerne til den her betænkning, hvor man ligesom ikke helt kan blive klar over, hvorfor de egentlig er ude. Jeg synes lige så godt, at man kunne splitte dem op: Så og så mange er udtaget af de og de grunde, og

så og så mange af de og de grunde og så fremdeles, men det gør man bare ikke.

Jeg vil også godt sige til justitsministeren, at når nu et stort flertal i Folketinget om et par dage trykker på knapperne for, at alle på det her forslag stort set skal have dansk statsborgerskab, så kommer der jo en dag efter denne, og det vil sige, at vi vil kunne opleve her i Folketinget, at ganske få dage efter, måske endda samme dag, der er trykket på knapperne, så er der igen en lang række af de personer, som har fået det danske statsborgerskab, som har begået en eller anden stor lovovertrædelse – kriminalitet, eller hvad det kan være: vold, voldtægt el. lign. – der bare kan stå og holde statsborgerskabet op i luften, og så kan de ingen sinde fratages det igen.

Det i sig selv er jo en stor fejl, for vi har jo undersøgt tidligere også juridisk, at det kan lade sig gøre at fratage et statsborgerskab, og derfor burde man nok egentlig overveje at indføre statsborgerskab på en form for prøve.

Så vil jeg lige sige en enkelt ting om de oplysninger, som justitsministeren ikke længere vil give Folketinget. Jeg sagde det sidste gang, da vi behandlede indfødsretsforlaget, og jeg vil selvfølgelig gentage det her, for det er vigtigt, at vi får det frem: Vi synes, det er dybt kritisabelt, at man ikke kan få de oplysninger, som man kunne før i tiden. Om folk er på understøttelse, dagpenge og lignende, kunne man for et par år tilbage i tiden få oplyst. Man kunne få at vide, hvilke numre det drejede sig om.

Der siger justitsministeren i sit svar: Justitsministeriet har tidligere svaret, at det er uden betydning for behandling af ansøgning om naturalisation, om en ansøger har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sociale ydelser.

Ja, det er ligegyldigt for justitsministeren og for store dele af Folketinget, men der er altså en opposition, der må have et berettiget krav på at få de oplysninger. Det kan forundre mig noget, at partiet Venstre anført af hr. Svend Aage Jensen, der har indgået den her aftale med regeringen om, hvordan man tildeler dansk statsborgerskab, ikke har været langt mere opmærksom på, at det er utrolig vigtigt, at Folketinget får de oplysninger, som det nu engang har krav på at få.

Men vi må jo prøve at rykke Venstre i ærmet, og jeg kunne godt tænke mig, at deres indfødsretsordfører kom her på talerstolen og redegjorde for, om man for tid og evighed har tænkt sig at være bundet af den aftale, man har indgået med regeringen og andre partier her i Folketin-

get, om hele regelsættet for tildeling af dansk statsborgerskab, som vi i hvert fald i Dansk Folkeparti finder er alt, alt for let.

Så vil jeg lige sige noget om vores egne ændringsforslag. De er jo nu indskrænket til kun at omfatte folk, der har gæld til det offentlige, eller som har begået kriminalitet osv. Det er selvfølgelig et ganske betragteligt antal ændringsforslag, vi har stillet, men årsagen til, at vi ikke kan stille flere, er jo den ganske enkle, som jeg sagde før, at justitsministeren har frataget os mulighederne for at stille ændringsforslag, fordi vi ikke på normal vis kan få besvaret spørgsmålene.

Afslutningsvis vil jeg sige, at samtlige ændringsforslag, der er stillet, også nogle få, der ikke er stillet af Dansk Folkeparti, stemmer vi for. Det er enkelte fra Venstre, det er enkelte fra Det Konservative Folkeparti. Det er alle sammen ændringsforslag, der vil få vores støtte, og vi vil trykke på de grønne knapper, når nu man om en stund kommer til en afstemning om dette.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Af hensyn til dem, der lytter her i salen eller andetsteds ude i landet, synes jeg lige, at det ikke skal stå uimodsagt, at Folketinget tildeler statsborgerskab på samleband, som hr. Nødgaard sagde. Det er naturligvis ikke tilfældet, men Folketinget tildeler statsborgerskab efter loven og regler og aftaler og grundig behandling.

Det fremgår jo også af den omstændighed, at de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti har stillet, jo ikke angår tusindvis af mennesker, ergo er de fleste af de sekstusinde og noget, som er på loven, jo altså også omfattet af Dansk Folkepartis velvilje, og derfor kan der slet ikke være tale om samleband.

Så skal jeg endelig tilføje, at det at få dansk statsborgerskab ikke er nogen kvalitetsbetegnelse. Jeg har sagt det før, men jeg ønsker at gentage det: Ligesom hr. Nødgaard og jeg ikke er blåstemplet som særlige kvalitetsmennesker ved at have fået vores statsborgerskab i vuggegave, så er der altså ikke tale om et kvalitetsstempel.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu ligger det jo sådan, at det i Danmark er grundlovssikret, at man for at få et dansk statsborgerskab skal via Folketinget. Det er derfor, vi behandler lovforslaget her, det står jo tydeligt og klart i grundloven.

Når jeg brugte udtrykket, at man tildeler det på samleband, så har jeg overhovedet ikke fortrudt det. I hvert fald normalt tænkende danskere vil udlægge det sådan, at det vil køre derudad, når man tre gange om året får et lovforslag indeholdende 6.000-7.000 personer pr. gang, altså ca. 17.000-18.000 om året pr. folketingsår, og at de, der rejser ind i landet, fremover nogenlunde er det samme antal. Det er altså en form for samlebandsmentalitet, at man gør det på den måde, hvad enten man kan lide udtrykket eller ej.

Hr. Arne Melchior udlægger det sådan, at de, vi ikke har stillet ændringsforslag om, har vores velvilje, men det synes jeg nok er en grov udlægning, det må jeg sige. Hvis hr. Arne Melchior hørte efter, hvad jeg sagde før til justitsministeren, så sagde jeg: Justitsministeren har frataget os muligheden for at stille flere ændringsforslag end dem, vi har stillet, fordi vi ikke kan få de oplysninger, som vi skal have. Det er og bliver sagen i en nøddeskal, vil jeg sige til hr. Melchior.

Formanden:

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Vi synes i SF, det er bekymrende, at vi, hver gang vi har et forslag om indfødsret, skal have en stor principiel debat, hvor man rejser tvivl om, hvorvidt disse mennesker skal have deres statsborgerskab.

Det, vi taler om her, er mennesker, der har levet i en del år i Danmark – 4, 5, 6, 7, 8, måske 10-15 år – og har fungeret i Danmark i den år-række og gerne vil være fuldgyldige danske statsborgere og gerne vil deltage i det danske samfund med de politiske rettigheder, det giver, når man er dansk statsborger. Det synes vi de fortjener. De er en del af det danske samfund, og vi vil godt være med til at sikre, at de også fuldt ud politisk kan fungere i det danske samfund. Det har intet med samleband at gøre, men det har at gøre med at acceptere, at der er nogle mennesker, der fungerer i det danske samfund, og at de også skal have politiske rettigheder.

Tom Behnke (FRI):

Lad mig indledningsvis sige til SF's ordfører, at vi i Frihed 2000 bestemt ikke har nogen problemer med, at man debatterer lovforslag fremsat i Folketinget af justitsministeren. Det er vel egentlig det, der dybest set er meningen med, at der bliver fremsat lovforslag her i Folketinget.

Når jeg tager ordet nu, er det, fordi det er en anden behandling, vi er i gang med, og dermed en behandling af ændringsforslagene.

Under førstebehandlingen lod jeg mig overtale til, at vi skulle prøve en ny procedure, hvor man i højere grad fik anonymiseret ændringsforslagene, således at man ikke kunne pege på enkeltpersoner og sige: Den og den person har altså gjort det ene eller det andet.

Den nye procedure har desværre medført, at ændringsforslagene i dag faktisk er fuldstændig uoverskuelige, og medlemmer af Folketinget, som ikke sidder i Indfødsretsudvalget, ved faktisk ikke, hvorfor man stemmer det ene eller det andet til de ændringsforslag, der er stillet, og det er synd. Vi har ganske vist fået dem mere anonymiseret, men samtidig er der sket det, at man altså ikke kan se, hvad begrundelsen for ændringsforslagene er.

Det andet, der er sket, er, at man er kommet til at blande puljerne sammen, altså f.eks. ansøgere, som har begået grov kriminalitet, og ansøgere, som har væsentlig gæld til det offentlige, og dermed ville man ikke, hvis man ville støtte den ene del af argumentationen, men ikke den anden, kunne stemme for ændringsforslagene alligevel.

Det er ikke hensigtsmæssigt, og derfor skal jeg bebude, at i næste lovforslag vil vi begære, at vi går tilbage til den gamle ordning igen, således at Folketingets medlemmer ved, hvad det er, de stemmer om.

De ændringsforslag, der er stillet denne gang, vil Frihed 2000 stemme for med undtagelse af ændringsforslag 3 og 5. Der er tale om nogle meget gamle ansøgere, som ikke kan det danske sprog helt perfekt. Vi har vurderet, at når man er nået så højt op i alderen, som de pågældende tre ansøgere er, så ser vi igennem fingre med det, og for så vidt angår ændringsforslag 5, så drejer det sig om nogle personer, der har begået meget, meget mild kriminalitet for ganske mange år siden, og vi har i udvalget støttet, at de kom på forslaget.

Men i forhold til resten er der jo altså igen tale om ganske omfattende kriminalitet for nogle af ansøgernes vedkommende, og hvad angår nogle af ansøgerne, ønsker vi at stille ændringsforslag, så de bliver taget ud af lovforslaget, inden vi går i gang med en tredje behandling og kan stemme om lovforslaget som ét hele.

Det, der er tale om af kriminalitet, er jo ganske grove ting. Hvis vi tager listen, så kan vi jo læse, at der er 29 tilfælde af vold. Der er 7 tilfælde af

vold mod sagesløs. Der er 10 tilfælde af kvalificeret vold eller vold af særlig farlig karakter. Der er 3 tilfælde af vold mod nogle i offentlig tjeneste, 9 tilfælde af trusler på livet. Der er 5 tilfælde af røveri, 1 tilfælde af blufærdighedskrænkelser, 2 tilfælde af voldtægt; den ene voldtægt blev begået mod et barn under 12 år. Der er 1 tilfælde af forsætlig brandstiftelse, 1 tilfælde af anden kønslig omgang med barn under 12 år. Der er 1 tilfælde af fredskrænkelser. Der er 1 tilfælde af samleje ved udnyttelse af en hjælpeløs tilstand, og der er 2 tilfælde af trusler mod vidner.

Så er der 18 tilfælde af tyveri, 11 tilfælde af bedrageri, 12 tilfælde af mandatsvig, 8 tilfælde af indbrud, 14 tilfælde af hæleri, 10 tilfælde af socialt bedrageri, 28 tilfælde af dokumentfalsk, 5 tilfælde af ulovlig omgang med hittegods, 8 tilfælde af brugstyveri, 3 tilfælde af butikstyveri, som altså har været så groft, at det har givet en dom til frihedsstraf.

Der er 3 tilfælde af overtrædelse af skattekontrollovsbestemmelserne, 1 tilfælde af udgivelse af falske penge. Der er 1 tilfælde af overtrædelse af toldloven. Der er 7 tilfælde af falsk anmeldelse, 3 tilfælde af våbenlovsovertrædelse. Der er 11 tilfælde af overtrædelse af udlændingelovgivning, herunder mindst 8, der er dømt for menneskesmugling. Der er 2 tilfælde af overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, 11 tilfælde af spirituspromillekørsel, 2 tilfælde af hærværk og groft hærværk, 9 tilfælde af kørsel i frakendelsestiden og 2 tilfælde af overtrædelse af politivedtægten.

Disse, der er nævnt her, er altså kun de eksempler, som vi har fået frem i udvalget, hvor dommen har været fængsel eller anden frihedsberøvende straf. Til disse skal så lægges de ansøgere, som har begået kriminalitet, der »kun« har medført bøde, advarsel eller tiltalefrafald. Den gruppe af ansøgere har vi ikke kunnet få oplyst, men de oplysninger, vi har her, er som sagt om de ansøgere, der så har fået en efterfølgende dom til frihedsberøvelse, fængsel eller anden frihedsberøvende straf.

Vi har faktisk den opfattelse i Frihed 2000, at hvis man har begået så grov kriminalitet, som nogle af disse ansøgere har, så har man for tid og evighed fraskrevet sig muligheden for at opnå dansk statsborgerskab, og vi kan stå undrende over for, at så stort et flertal i Folketinget faktisk godkender, at disse personer får dansk statsborgerskab.

Vi skal anbefale, at man støtter de af Frihed 2000 stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Den skal nok blive minikort, for jeg har kun et enkelt spørgsmål til hr. Tom Behnke efter den lange opremning, som jeg selvfølgelig også selv kunne have bragt.

Når hr. Behnke i sin ordførertale siger, at han kunne tænke sig at få foretaget en såkaldt anonymisering, således at Folketinget overhovedet ikke kunne se noget som helt andet end, at de og de numre ikke skulle have dansk statsborgerskab, så kan jeg ikke rigtigt forstå, at hr. Behnke kan stå og læse alle de dér ting op.

Det, jeg tror hr. Behnke mener – jeg ved ikke, om det er sådan, men det kan vi så få at vide – er, at Frihed 2000 måtte være imod en anonymisering, der betyder, at Folketinget ikke kan blive bekendt med, hvorfor man har udtaget de enkelte ansøgere af lovforslaget. Det er i hvert fald vores opfattelse i Dansk Folkeparti, og jeg vil håbe, det er sådan, hr. Tom Behnkes indlæg skulle forstås. Men jeg forstod det faktisk lidt anderledes, altså at hr. Tom Behnke gerne ville have lagt et slør over det hele. Det er vel næppe tilfældet, eller er det?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da godt sige til hr. Tom Behnke, at det er klart, at vi godt kan debattere det her. Det, der er problemet, er, hvis den underliggende dagsorden hele tiden er, at vi ikke kan tolerere folk med anden etnisk baggrund, dem vil vi ikke have, og alt, hvad vi kan gøre for at genere dem, gør vi. Det er jo den underliggende dagsorden.

Men sådan hører jeg ikke hr. Tom Behnke sige det. Det går på nogle konkrete ting om kriminalitet, men som jeg faktisk synes er problematisk, når det bliver remset op, som det bliver gjort her.

Disse mennesker har fået deres dom. Hvis deres kriminalitet havde været så grov og deres tilknytning til Danmark havde været så lille, var de blevet udvist. Det er de ikke blevet, men de har fået deres dom. De har efterfølgende levet i 10-15 år i det danske samfund uden at blive straffet, uden at have fået en dom, som kan betyde, at de ikke kan få dansk statsborgerskab. De har vist, de kan leve i det danske samfund. Så synes vi, det er helt urimeligt at straffe dem en

ekstra gang i stedet for at give dem ret til at leve som fuldgældige borgere i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er helt korrekt, som hr. Tom Behnke sagde, at Indfødsretsudvalget har spurgt om, hvilke der er idømt ubetinget frihedsstraf, foranstaltningdomme eller betingede domme, og vi har fået en liste, der omfatter 152 personer.

Men jeg synes også, det er værd at sige, at ud af de 152 har de 104 fået betingede domme, og det er betingede domme, der ligger sådan godt tilbage. Og ud af dem, som er straffede, ligger straffene typisk på 30-40 dage og helt ned til 7 dage. Der er tre, der har fået straffe over ½ år, men de ligger til gengæld 13-14 år tilbage.

Vi har dog den holdning i vores retssamfund, at folk skal straffes. Når det gælder indfødsret, bliver de ikke bare straffet, de får pålagt en rimelig lang karenstid, og når den er overstået og de har holdt sig kriminalitetsfri, så får de lov at få indfødsret.

Jeg synes, hr. Tom Behnke glemte at forklare detaljerne i dette her, nemlig at tre fjerdedele kun har betingede straffe, og de er gamle.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Til hr. Nødgaard vil jeg gerne sige, at det, jeg talte om i forhold til anonymiseringen, var den debat, vi havde under førstebehandlingen. Jeg kan godt sige, at vi i hvert fald ikke i Frihed 2000 har noget ønske om at tage ansøger nr. NN og sige, at han eller hun har gjort det og det. Det er vi ikke interesseret i. Det, vi er interesseret i, er, at de ansøgere, der ikke opfylder de kriterier, vi ønsker at stille, bliver pillet ud.

Men i hele den anonymiseringsdebat er vi nået så langt, og det var så det, jeg sagde, at Folketingets medlemmer faktisk ikke ved, hvad det er, de stemmer om, og derfor ønsker vi at ændre den procedure til næste gang. Det er sket denne gang, fordi det var for teknisk vanskeligt at få det lavet om i sidste øjeblik, men næste gang ønsker vi altså at få præciseret, hvem af ansøgerne det er, vi ønsker udtaget på grund af kriminalitet, ikke med navns nævnelse, men listet op puljevis. Mere anonymiseret kan vi ikke gøre det, for så bliver det ikke muligt at stemme om ændringsforslagene.

I forhold til SF vil jeg gerne lige sige: Det dér med en anden etnisk baggrund er jo ikke tilfældet. Det er jo ikke et lovforslag om, at andre etni-

ske minoriteter ønsker at opnå dansk statsborgerskab. Det, lovforslaget handler om, er personer, der ikke har dansk statsborgerskab og ønsker at få dansk statsborgerskab, og det er, uanset om de har den samme etniske baggrund eller en anden etnisk baggrund. Så hele den dér debat om etnisk baggrund har vi ikke med inde i billedet. Vi skelner mellem dansk statsborgerskab eller ikkedansk statsborgerskab, og vi er ligeglade med, hvor de i øvrigt kommer fra.

Har man voldtaget en person under 12 år, så er det for os ligegyldigt, om man kommer fra Libanon, Australien, USA eller Tyskland. Det er fuldstændig ligegyldigt. Vedkommende skal ikke have dansk statsborgerskab. Så simpelt er det. Vi skelner ikke.

Til hele den debat, som SF og andre prøver på at kaste på os, om, at det er en debat om etniske minoriteter, må jeg sige: overhovedet ikke, overhovedet ikke. Vi ønsker ikke engang at deltage i den debat. Vi diskuterer statsborgerskab og ikke noget som helst andet.

Og til det, som SF's ordfører sagde om, at de ville være blevet udvist af Danmark, hvis det virkelig havde været så groft: Det ville man ikke være blevet efter de regler, der var dengang. Reglerne er blevet strammet en anelse op siden, men det er altså, som det er i dag. Det er ikke, som det var dengang, da de her ansøgere begik deres kriminelle handlinger.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er lige for at kvittere, for jeg synes faktisk, at jeg sagde til hr. Tom Behnke, at jeg ikke oplevede, at det, hr. Tom Behnke gav udtryk for, var et angreb på etniske minoriteter, men jeg oplevede, at en del af debatten her var det. Vi er så uenige om det med kriminaliteten, og det var så det, jeg sagde.

Formanden:

Så er det fru Dorte Bennedsen som ordfører.

Dorte Bennedsen (S):

Der har både i dag og ved behandlingen af sidste lovforslag om indfødsret og også i Indfødsretsudvalget været ført en diskussion om bemærkningerne og udformningen af bemærkningerne til lovforslagene.

Må jeg sige: Et af de partier, der har været påvirket af den debat og har kørt videre, som systemet altid har været, er Det Konservative Folkeparti. Og jeg må indrømme, at jeg gjorde

mig den umage at gå ned i nogle af Det Konservative Folkepartis ændringsforslag, og jeg tabte underkæben noget. De Konservative foreslår bl.a., jeg tror, det er 7-8 personer pillet ud, og begrundelsen i bemærkningerne er følgende:

»Ansøgerne foreslås udtaget af forslaget, da de pågældende har begået personfarlig kriminalitet af alvorligere karakter. Her tænkes f.eks. på grov vold, grove sædelighedsforbrydelser, drab og drabsforsøg samt alvorlig narko- eller økonomisk kriminalitet. Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at man bør være udelukket fra at opnå dansk statsborgerskab, hvis man har begået den type af kriminalitet, også selv om man har haft en lang karensperiode«.

Når man så går ind og ser på de numre, som foreslås udtaget, kan man konstatere, at to af de pågældende var psykisk syge på gerningstidspunktet og derfor blev idømt en behandlingsdom, som de så er kommet igennem, og foranstaltningen er ophævet. De fleste af de andre fik betingede domme af kortere varighed, og en enkelt har fået en dom på 6 måneder.

Der må være måde med, hvor mange mord der er begået, eller hvor grove forbrydelserne har været, hvis man får en betinget dom på 60 dage. De fleste af dem ligger altså tilbage i slutningen af 1980'erne.

Jeg undrer mig lidt over, hvad det er for holdninger, der ligger bag det i Det Konservative Folkeparti, hvis man mener, at folk, der har fået en betinget dom på 60 dage eller for den sags skyld en ubetinget dom på 3 måneder 14-15 år tilbage, for evigt har fortabt retten til at blive danske statsborgere, eller at personer, der har været psykisk syge i gerningsøjeblikket, ikke kan få lov at blive danske statsborgere nogen sinde.

Det Konservative Folkeparti har et andet ændringsforslag, hvor man piller folk ud, der har overtrådt loven om euforiserende stoffer. Så vidt jeg husker, er det tre, man ønsker udtaget. Det lyder også dramatisk, at man har overtrådt loven om euforiserende stoffer, men ser man efter, har de pågældende fået en bøde på, så vidt jeg husker, mellem 1.000 kr. og 1.200 kr. Det svarer til, at man har været i besiddelse af et sted mellem et halvt og halvandet gram hash til eget forbrug.

Jeg håber, at Det Konservative Folkeparti er meget sikre på, at der ikke er nogen af Det Konservative Folkepartis medlemmer, der nogen sinde har røget hash. Jeg synes, det er en utrolig holdning, hvis det, at et ungt menneske på et

tidspunkt har tilladt sig at ryge hash, skal være afgørende for, at vedkommende ikke blive dansk statsborger.

Endelig har Det Konservative Folkeparti, og de er i deres gode ret til at sætte deres eget regelsæt op, et regelsæt om, at selv om man er over 65 år og har været 15 år i landet, så skal man alligevel kunne dansk. Derfor piller de tre numre ud af forslaget. Det handler om tre personer, hvoraf de to er 80 år gamle, og den tredje er 70 år gammel, og de har været her et sted mellem 15 og 22 år.

Man kan selvfølgelig diskutere, hvorfor disse mennesker ikke har lært dansk. De har altså været godt 60 år, da de er kommet hertil. Jeg ville nødig skulle til at lære urdu eller tyrkisk i min alder af 62 år, så jeg har en vis forståelse for, at det for ældre mennesker kan være svært. Til gengæld har jeg meget lidt forståelse for, at man vil pille sådanne personer ud.

Men mine indvendinger går mest på det med, at man citerer alle disse her forfærdelige forbrydelser, og når man så går ned og piller dem ud på den baggrund, så har disse mennesker altså begået kriminalitet af væsentlig mindre art. Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at forstå, hvad det egentlig er, jeg havde nær sagt både for en moral og for et menneskesyn, Det Konservative Folkeparti vil føre frem her.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Fru Dorte Bennedsen spørger, hvilken holdning der ligger bag Det Konservative Folkepartis ændringsforslag. Der ligger åbenbart den modsatte af Socialdemokratiets holdning.

I Det Konservative Folkeparti opfatter vi det at blive tildelt dansk statsborgerskab som et blå stempel. Man skal huske, at alternativet til ikke at få dansk statsborgerskab jo ikke er, at man sendes ud af landet. Man har stadig fuldt lovligt ophold i Danmark. Det er altså alene spørgsmålet om, hvorvidt man til og med skal have det blå stempel, som vi betragter det at blive dansk statsborger som.

Der er det altså vores holdning, sagt til fru Dorte Bennedsen, at har man begået visse typer af kriminalitet, forbrudt sig mod narkologivningen, begået personfarlig kriminalitet, ja, så skal man altså ikke kunne blive dansk statsborger. Det er baggrunden for De Konservatives ændringsforslag.

I øvrigt synes jeg, det er bemærkelsesværdigt, at fru Dorte Bennedsen kommer med et sådant

angreb, der åbenbart udspringer af, at Det Konservative Folkeparti netop ikke har ændret i sine bemærkninger i betækningsbidraget. Alt dette her kom jo af en debat om, at man nu har fået nogle partier til at ændre i bemærkningerne, så de er blevet fuldstændig anonyme, og det betyder altså, at man ud af bemærkningerne overhovedet ikke kan se, hvorfor man i givet fald ønsker at tage folk ud af lovforslaget. Jeg synes, det er et lidt mærkværdigt angreb.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er i og for sig ikke et angreb, der skyldes, at der ikke er ændret i bemærkningerne. Jeg sagde tværtimod, at De Konservative har fastholdt det gamle system.

Det var sådan set mig, der åbnede ballet om bemærkningerne for nogle måneder siden, og jeg synes, De Konservatives bemærkninger er en god illustration. Den ukyndige læser må altså tro, at disse otte numre, der er pilleret ud, har begået drab, drabsforsøg, voldtægt og grov narko- og økonomisk kriminalitet, og så må man jo sige til sig selv: Så er det da mærkværdigt, at domstolene kun idømmer betingede domme, for så er der da noget helt rivegalt i vores samfund, hvis den type grov kriminalitet ikke på dømmes hårdere.

Jeg synes, de konservative bemærkninger holdt op mod realiteterne i de konkrete sager i ændringsforslaget er en god illustration af, at vi skulle prøve endnu en gang. Der er jo ikke nogen, der kan tvinge nogen til noget, men jeg synes, vi skulle prøve at videreføre debatten i udvalget om, hvordan vi udformer bemærkningerne, så de på den ene side er rimeligt klare og på den anden side ikke hænger konkrete personer ud.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er faktisk en kort bemærkning til fru Dorte Bennedsen, for jeg forstår, at det er hende, der er oppe som ordfører i øjeblikket.

Det er sådan set lidt underligt, at hver gang vi behandler et indfødsretslovsforslag, både ved første behandling, anden behandling og også tredje behandling, er Dansk Folkeparti normalt det første parti, der tager ordet, for vi plejer jo ellers at tale i ordførerrækkefølge. Men man forsøger ligesom gang på gang, når vi behandler disse indfødsretslovsforslag, lige så stille at hutle dem igennem Folketinget, og jeg synes altså, vi

skulle prøve at indføre en ordning, så indfødsretslovsforslag behandles nøjagtig på samme måde, vi behandler alle andre lovforslag.

Jeg har siddet og lyttet til indlægget fra fru Dorte Bennedsen, der nu gennem mange år har været Socialdemokratiets ordfører på dette område, og jeg synes egentlig, fru Dorte Bennedsen virker helt upåvirket af situationen og af, hvad der egentlig rører sig i befolkningen med hensyn til det at tildele dansk statsborgerskab. Jeg gætter på, at også fru Dorte Bennedsen i sin valgkreds og ude rundt omkring, hvor hun mødes med folk, møder bekymringen over, hvor let det er at opnå dansk statsborgerskab.

Så vil jeg også lige spørge om en anden ting, og det er vedrørende anonymisering. Jeg går da ikke ud fra, at fru Dorte Bennedsen er indstillet på, at Folketinget helt skal køres ud på et sidespor, når der tildeles dansk statsborgerskab. Det må fortsat være sådan ...

Formanden:

Ja tak!

Poul Nødgaard (DF)

Lyser lampen rødt? Det havde jeg slet ikke set. Undskyld, formand.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Poul Nødgaard kan jeg sige, at jeg kan da godt overveje fremover at gå på talerstolen og sige: Som det fremgår af betænkningen, støtter Socialdemokratiet forslaget, som det foreligger.

Hvad baglandet angår, må jeg sige til hr. Poul Nødgaard: Nej, jeg møder det faktisk meget, meget sjældent, og når jeg sætter mig ned og prøver at forklare folk, hvad det handler om, og hvordan vi gør, og jeg prøver at forklare reglerne, finder jeg i modsætning til hr. Nødgaard forståelse for det. Men hvis man spørger på den rigtige måde, som jeg har indtryk af, at hr. Poul Nødgaard gør, får man selvfølgelig også de set med egne øjne rigtige svar.

Om anonymisering: Nej, jeg ønsker ikke anonymisering. Jeg ønsker ikke – og det er det, jeg har forsøgt at forklare både her i salen og i udvalget, hvor jeg gerne vil fortsætte diskussionen – at tvinge nogen til noget, hvad angår bemærkninger. Men jeg synes, vi alle kan have en interesse i, at vi ikke kommer til at hænge personer ud på en uheldig måde, for det hele bliver jo lagt ud på nettet. Det er jo ikke de pågældendes ansvar, ansvaret er vores, og jeg synes, vi skal op-

føre os ordentligt over for folk, også selv om vi piller dem ud af forslaget.

Formanden:

Hr. Arne Melchior som ordfører.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal på CD's vegne i denne omgang kun forholde mig til det rent principielle.

Hr. John Vinther optog det udtryk, jeg havde brugt kort forinden, nemlig at et dansk statsborgerskab skulle være et blåt stempel, hvilket jeg meddelte, at det ifølge vor mening ikke er. Det forekommer mig, at hr. John Vinther lever i en fjern fortid, men det behøver man jo ikke at gøre, selv om man betegner sig som værende konservativ.

I den fjerne fortid, nemlig da jeg var ung, var det sådan her i landet, at statsborgerskabet på en måde var et blåt stempel. Man kunne nemlig få det frataget, man kunne få det frakendt ved dom. Hvis man havde forbrudt sig over en bestemt grænse, kunne man miste statsborgerskabet og alt, hvad dertil hører, f.eks. stemmeret. Men det har vi, som det civiliserede samfund i stadig udvikling vi er, heldigvis for længst afskaffet. I dag kan man ikke miste sit statsborgerskab, hvis man én gang har fået det, og alene det må være bevis på, at der ikke er tale om en blåstempling.

Jeg ved ikke, om hr. John Vinther føler sig blåstemplet. Jeg føler det ikke, selv om jeg formentlig har fået mit danske statsborgerskab på ganske samme måde som hr. John Vinther, nemlig som en naturgiven ting ved fødslen. Men jeg føler ikke, at jeg dermed er godkendt. Jeg kan gøre mig umage hver dag for fortsat at være det, men jeg er ikke godkendt én gang for alle.

Begrebet statsborgerskab har jo skiftet karakter i løbet af de sidste 30-40-50 år. I dag er der godt nok som før nogle rettigheder, der er forbundet med nogle pligter, men det er først og fremmest en absolut nødvendighed for at kunne gerere sig som et frit menneske i denne verden, f.eks. have mulighed for at få et pas og kunne rejse frit rundt i verden, hvilket i øvrigt som en selvfølge burde være en del af menneskerettighederne. Det er dét, et statsborgerskab er beregnet til.

Så synes jeg i øvrigt, at jeg vil bakke fuldstændig op bag fru Dorte Bennedsen i hendes fremstilling af den syge tankegang, det er, når hr. Nødgaard taler om normalt tænkende danskere. Jeg ved ikke, hvad det er for et begreb, og jeg

ved ikke, om hr. Nødgaard regner sig selv som normal. For mig er det ikke en daglig bestræbelse at få lov at være normal, og for øvrigt, som et kendt ægtepar engang har meddelt, har det normale vide rammer! Men er det nogen kvalitet i sig selv? Det mener jeg absolut ikke.

Men der kan ikke være noget normalt i, som fru Dorte Bennedsen så nøje redegjorde for, at fordi nogle mennesker engang har fået en betinget dom på nogle ugers fængsel, må de resten af deres liv leve som statsløse. Hvis det er normalt, så fri mig for at være normal a la hr. Nødgaard, for det er bestemt ikke noget at prale af eller glæde sig over! Har det noget med civilisation, har det noget med kultur, har det noget med næstekærlighed at gøre, at hr. Nødgaard & Co. vil forhindre de mennesker, som har fået en betinget straf, eller de få, som har fået en egentlig straf og udstået denne og derefter haft en lang karenstid, i at få normale menneskerettigheder på lige fod med hr. Nødgaard & Co.? Det er ikke dansk, vil jeg tillade mig at sige, og så må hr. Nødgaard selv afgøre, om det er normalt eller ej.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil bare i forbindelse med diskussionen om tildelingen, som hr. Arne Melchior her gør sig til talsmand for, spørge hr. Arne Melchior, som jo åbenbart må have dyrket det spørgsmål en del i forbindelse med lovforslaget: Hvor mange på lovforslaget er statsløse, og hvor mange på lovforslaget har rent faktisk et statsborgerskab i forvejen? Er det ikke rigtigt, at hovedparten af dem, der er med i lovforslaget, ikke er statsløse, som f.eks. palæstinensere kan være det? De har et statsborgerskab, og nu søger de så om dansk statsborgerskab. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det var et smart spørgsmål, for hr. Thulesen Dahl ved jo godt, at jeg ikke kender det tal. Men han kender det måske? Så kunne han jo have benyttet lejligheden til at oplyse det, for han har jo i hvert fald mindst samme pligt som jeg til at kende det.

Men der er i hvert fald tusindvis, der ikke har statsborgerskab, og så er der andre, som har statsborgerskab i den stat, de er flygtet fra, men som ikke længere anerkender dem som hjemmehørende der og ikke indrømmer dem de rettigheder, de ville få som danske statsborgere, først og fremmest menneskerettighederne. Derfor er

de tal, som hr. Kristian Thulesen Dahl spørger om, også ganske ligegyldige i denne sammenhæng, og i øvrigt er det da ganske givet, at hvis man har boet i Danmark i de nødvendige år – og for manges vedkommende er der altså tale om årtier – er det på høje tid, at man bliver ligestillet med andre mennesker, der opholder sig i dette land på fuldt lovlig vis.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er lidt pudsigt, at når man spørger om de tal, der jo må være baggrunden for hovedparten af hr. Melchiors ordførertale, synes hr. Melchior, de er fuldstændig bedøvende ligegyldige. Men det tror jeg egentlig ikke, hr. Melchior ville synes, hvis han tænkte sig om, selv om det selvfølgelig er ubehageligt at måtte indrømme det, og det forstår jeg godt.

Men sagen er jo, at hr. Melchior og CD ønsker at gøre et statsborgerskab til noget fuldstændig betydningsløst, noget, der ikke har nogen værdi i sig selv, men bare er praktisk i forbindelse med, at man kan få et pas, så man kan rejse til andre lande. Men for os at se er det at gøre et statsborgerskab til noget fuldstændig betydningsløst altså hamrende forkert, og derfor er det fuldstændig rigtigt, som flere ordførere har givet udtryk for, at det at få tildelt dansk indfødsret, det at få dansk statsborgerskab, ikke betyder noget med hensyn til, om man må bo og opholde sig her i Danmark.

Spørgsmålet er, om vi ønsker at give den anerkendelse, det er, den blåstempling, det er at give dansk statsborgerskab, og det ønsker hr. Melchior og et stort flertal her i Folketinget altså at give til folk, der har begået ganske alvorlig kriminalitet tidligere i livet. Det synes vi er ganske, ganske tankevækkende, og det bør hele den danske befolkning blive mere og mere opmærksom på. Det er også derfor, det er så nødvendigt at tage disse debatter, uanset om en del ordførere, som ikke gør det fra starten, skal provokeres til at holde ordførertaler heroppefra.

Formanden:

Det er stadig ændringsforslagene, vi debatterer.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Formanden har naturligvis som altid ganske ret.

Formanden:

Formanden har altid ret.

Arne Melchior (CD):

Jeg skal bare oplyse, at jeg overhovedet ikke har gjort det at få dansk statsborgerskab til noget betydningsløst.

Hr. Nødgaard troede i sit tidligere indlæg heroppefra, at han kunne belære mig. Men det fremgår allerede af grundloven, at det ikke er betydningsløst, og jeg var netop heroppe for at sige, hvor stor betydning det har, og at Folketinget ikke tildeler statsborgerskab ved lov på samlebånd, som hr. Nødgaard påstod. Jeg har ikke kaldt det for noget betydningsløst. Det har en meget stor og betydelig værdi, som jeg under alle andre mennesker at kunne have på linje med hr. Thulesen Dahl og mig selv. Jeg ønsker ikke at være merberettiget borger i dette land, men ligeberettiget borger, og denne ligeberettigelse ønsker jeg også skal tildeles andre, som opholder sig her i landet fuldt lovligt og efter gældende regler.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg sidder jo af gode grunde ikke i Indfødsretsudvalget, men vil sige, at jeg kan stemme for alle de ændringsforslag, der er stillet, og som trækker nogle mennesker ud af forslaget af forskellige grunde.

Jeg mener, at man skal kunne dansk for at få et dansk pas og dansk statsborgerskab, også selv om man er over 65 eller 70 år, og jeg forstår ikke, som f.eks. fru Dorte Bennedsen sagde før, at hun nødtigt ville lære urdu eller et andet sprog, hvis hun var så gammel. Det forstår jeg ikke. Ældre mennesker får jo typisk behov for pleje og hospitaletsofhold og skal kunne kommunikere med plejepersonale og læger, og så er det da i ens egen interesse, at man kan gøre sig forståelig og kan forstå, hvad der bliver sagt på det sprog, som tales i det land, hvor man bor og lever og skal dø. Det må være rigtigt og rimeligt, at man kun får dansk pas og dansk statsborgerskab, hvis man faktisk kan forstå dansk og tale en lille smule dansk. Det er et rimeligt krav.

Der er trukket nogle mennesker ud af forslaget, og det støtter jeg, for det er altså folk, der har været straffet for bl.a. grov personvold og narkokriminalitet. Jeg mener ikke, de skal have dansk statsborgerskab, men det skal derimod det store flertal, formentlig seks ud af syv, af de 3.800 mennesker, der er tale om her, og som indiskutabelt opfylder alle betingelserne. De har lært sig dansk, de fungerer i det danske samfund, de er ikke straffede osv., og de skal selvfølgelig, synes jeg, have dansk statsborgerskab.

Derfor ville det rigtige være at sortere de mennesker fra, der er tvivl om, og som altså har begået kriminalitet, eller som ikke kan et ord dansk, og så give de mennesker, det store flertal, dansk statsborgerskab, hvor vi alle sammen kan trykke på de grønne knapper.

Hvis man har det hele i én pærevælling, som man har her, vil jeg ved tredjebehandlingen stemme imod.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil blot til hr. Frank Dahlgaard, der jo er, har jeg indtryk af, af hjertet nordisk optaget, sige, at jeg ikke er ganske sikker på, at hr. Dahlgaards betragtninger om, at det at kunne dansk skal være et ubetinget krav for at få dansk statsborgerret, vil vække særskilt megen begejstring hverken i Grønland eller på Færøerne. Der er faktisk ganske mange statsborgere, der ikke kan dansk.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg læste i en avis for nylig, at hver gang fru Dorte Bennedsen åbner munden om det her emne, skræmmer hun tusindvis af vælgere fra Socialdemokratiet over til Dansk Folkeparti, og det tror jeg er rigtigt.

Selvfølgelig er der masser af grønlændere og også nogle færinger, som ikke forstår dansk. Dette er vi jo alle sammen fuldstændig klar over. Det er særtilfælde. De – grønlænderne og færingerne – får særbehandling, og så er de også repræsenteret her i Folketinget, og sådan skal det være.

Men for øvrigt er det for mig et helt naturligt krav, at får man dansk statsborgerskab, kan man forstå dansk og gøre sig en lille smule forståelig på dansk. Sådan er det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 10 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 9, 11 og 15 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 16 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 19 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 17 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 8 stemte for, 98 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes, idet 46 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 10 og 12 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 18 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 19 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14, 16, 18 og 20 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 35: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven og ligningsloven. (CFC-beskatning ved gunstige skatteudskydelsesordninger samt fradragsbeskæring ved koncerninterne præmiebetaling).

Af skatteministeren (Ole Stavd).

(Fremsat 4/10 2000. Første behandling 24/10 2000. Betænkning 30/11 2000).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det fremgår af betænkningen, at Dansk Folkeparti vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag her ved anden behandling af forslaget, og jeg skal derfor kort gøre den bemærkning, at vi støtter de stillede ændringsforslag, da de alene er af teknisk karakter, men at vi så indstiller lovforslaget i øvrigt til forkastelse ved tredje og sidste behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af personskatteloven og ligningsloven. (Uændret personfradrag i 2001 for personer over 18 år m.v.).

Af skatteministeren (Ole Stavd).

(Fremsat 11/10 2000. Første behandling 31/10 2000. Betænkning 30/11 2000).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.